

עלון מס' 5

שיחות הרצ"ה לצ"ח

פרשת חיי שרה

אברהם אבינו – "עמודו של עולם"

שתי הפרשיות "לך לך ו"ורא" הן הפרשיות "של" אברהם אבינו. בפרשת "לך לך" מתוארת עצם העובדה של הופעת הענק הזה. בלשונו של יהושע "האדם הגדול בענקים" (פרק יד, כא ובילקוט שמעוני שם) שהוא בבחינת תופעה חדשה בעולם ובדורות. ממש 'בריאה חדשה' שזו היא משמעות דרשת חז"ל "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם" – ובזוהר (חלק א דף פב, ב) "אל תקרי באברהם – אלא בהיבראם" ובמיוחד יש לתת את הדעת על משמעות כינוי בלשונו של הרמב"ם" (בהלכות עבודה זרה פרק א, ב).

מאז, מההופעה הענקית הזו בסדר הדורות, יש ערך לכל העולם.

לפניה – היה העולם, עולם של תוהו, וממנה, מהופעתו של אברם, מתחילה "ההתבררות" כשם שמבואר הדבר בתיאורו של הנביא ישעיהו (בפרק מא, ב) "מי העיר ממזרח צדק" – זה אברהם אבינו. (בבא בתרא דף טו, א)

בחירתו של ד' באברם הייתה מתוך החלטה שמיימית "אתה... בחרת באברם" (נחמיה פרק ט, ז) ומתוך כך "אתה בחרתנו מכל העמים" כך נוצרנו בגזירה אלוהית "עם זו יצרתי לי – תהילתי יספרו" (ישעיהו פרק מג, כא) מתוך "ההתאהבות" בנו כלשון התפילה "הבוחר בעמו ישראל באהבה" (על פי ספר דברים פרק י, טו)

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת חיי שרה, תשל"ד 3-4) להר"ש אבינר הי"ו

